

מסכת יומא

פרק ד משנה א

טַרְרַּ בְּקִלְפִּי וְהֶעֱלָה שְׁנֵי גוֹרְלוֹת. אֶחָד כָּתוּב עָלָיו לְשֵׁם וְאֶחָד
כָּתוּב עָלָיו לְעִזְאֵזֶל. הִסְגָּן בִּימִינוֹ וְרֹאשׁ בֵּית אָב מְשֻׁמָּאלוֹ. אִם
שָׁל שֵׁם עָלָה בִּימִינוֹ, הִסְגָּן אוֹמֵר לוֹ, אִישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל, הִגִּבְהָ
יְמִינָךְ. וְאִם שָׁל שֵׁם עָלָה בְּשֻׁמָּאלוֹ, רֹאשׁ בֵּית אָב אוֹמֵר לוֹ,
אִישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל, הִגִּבְהָ שְׁמָאֲלָךְ. נִתְּנוּ עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים
וְאוֹמֵר, לִי תַטָּאת. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, לֹא הִזָּה צָרִיךְ לוֹמַר
תַטָּאת, אֶלָּא לִי. וְהוּא עוֹנִין אַחֲרָיו, בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: